

Samfundssystem, at noget saadant finder Sted, og det alene vilde ikke berettigede den fremsatte Kritik. Heller ikke ser det naturligtvis saa godt ud — det skal jeg villig erkende, skønt jeg ellers ikke deler den fremsatte Kritik, — at denne Mand efterhaanden er stegen til stadig større og meget stor Velstand, medens nogle nære Venner af ham, som have hjulpet ham frem, Slægtninge af den gamle Bergske Familie, samtidig ere sunkne ned i stor Armod. Men det er ogsaa noget, man ser mange Eksempler paa i dette Land, at de, der gøre det produktive Arbejde, forarmes, hvorimod de, der som Sagførere leve af de Retsstrætter, som Striden om mit og dit afstedkommer, stige til Velstand. Al denne personlige Kritik skal jeg dog ikke lægge særlig Vægt paa. Mere Berettigelse har den Kritik, der er fremsat angaaende denne Mands ringe politiske Anseelse, og de faa politiske Kvalifikationer, han frembød, naar han skulde udnævnes til kongevalgt Landstingsmand. Men — og herpaa vil jeg gøre det ærede Medlem for Sorø (Zahle) og andre Medlemmer opmærksom — Sagen har sine gode Sider. I de Partikredse, hvor man sætter Landstingets Anseelse højt, paastaar man, at ved en saadan Udnævnelse undergraves Landstingets Anseelse, det er den almindelige Opfattelse . . . . . det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) bekræfter det. Det kan man fra Socialdemokratiets Side i Grunden ikke have noget imod, vi maa for saa vidt egentlig være Ministeriet taknemmelige, fordi det bidrager til, hvad man i Højre, i Landstingskredse kalder en Undergraver af Landstingets Anseelse, thi vi sætte ikke Pris paa Landstinget eller det privilegerede Ting. Sagen har endvidere den gode Side, at Højres Stilling overfor Spørgsmaalet om de kongevalgte vil blive meget vanskelig i Fremtiden. Højre hæver som et Princip de kongevalgtes Livsvarighed, deres Uopløselighed. Nu ser jeg det Øjeblik komme, som en Gang maa komme, da dette Spørgsmaal skal afgøres, da de kongevalgte skulle opløses. Jeg ser Højre ud fra sine Principer kæmpe for det ny, kongevalgte Medlems Uopløselighed og Livsvarighed, jeg ser Højre i ivrig Kamp for at bevare dette Mandat. Det vil blive et Syn for Guder, og det vil blive en Situation, som jeg egentlig kan være glad ved. Jeg synes derfor, at vi maa være Ministeriet taknemmelige for, at det ved sine Udnævnelser kommer til at sætte baade Landstinget og det Parti, som hæver Landstingets Stilling i Forfatningen, i

en saa vanskelig og ubehagelig Situation. Jo flere Udnævnelser der foregaar af den Art, des mere vil efter Højres Mening Landstingets Anseelse undergraves, og des vanskeligere vil Højres Stilling til de kongevalgtes Livsvarighed blive. Jeg kan for saa vidt, set fra dette Synspunkt, kun ønske Ministeriet Held til at fortsætte med mange Udnævnelser som den sidste.

Men, siger jeg, jeg vil være retfærdig, jeg vil ikke fremsætte uberettiget Kritik, jeg vil anerkende alt fra Ministeriets Side, der fortjener Anerkendelse, jeg vil endog saa søge at aflokke Regeringens Administrationshandling de Sider, der gøre, at jeg kan anerkende, at der er et vist Fremskridt, et vist demokratisk Sindelag deri. Jeg tror, jeg har bevist det ved den retfærdige Anerkendelse af, hvad Ministeriet paa disse Omraader har udrettet. Men der er jo nok at dadle, og netop fordi der er saa meget at dadle, fordi den Kritik, som f. Eks. det ærede Medlem for Sorø (Zahle) fremsatte, i det store og hele er berettiget, netop derfor kan jeg tillade mig den Luksus at være retfærdig paa de Punkter, hvor Ministeriet fortjener det. Der er saa uamaadelig meget, som kan og bør være Genstand for virkelig og indgaaende Kritik. At Regeringen er svag, er vel klart for alle, dens Flertal beror kun paa een Stemme. Sommerens Valg — det er fremhævet af min ærede Kollega, vort Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har vist, hvor svag denne Regering er, hvor vaklende, hvor undvigende den er. Alle dens Udtalelser denne Sommer have saa lang fra været klare og aabne eller baaret Vidnesbyrd om en fast og mandig Politik, at det jo har været uldne Talemaader og undvigende Holdning paa alle Omraader. Og hvorfor er dette Ministerium saa svagt? Naturligtvis fordi det af det Flertalsparti, af hvilket det er udgaaet, er kommet i Strid med sin egen Eksistensberettigelse, og det er det værste af alt, det er kommet i Strid med det Grundlag, hvorpaa dette Parti kom til Roret. Det Hus, der bliver splidagtigt med sig selv, maa falde, Grunden skrider ud som Sand. En Følge af Ministeriets Svaghed er den Frygt for Kritik, som det viser sig besjælet af. Ministeriet føler, at det vakler, at Sandet glider ud under dets Fødder, at Regnskabs Dag er nær, at Faldets Dag maa ske kan komme, og Ministeriet gør som alle svage Magthavere, det griber til smaa Midler for at holde sig oppe og stive sig af. Jeg vil her særlig nævne den smaalige